

TJINGTARARABOEM

(Kalle Alaaf)

Komedie in drie bedrijven

door

JÜRGEN KROPP

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TJINGTARARABOEM - KALLE ALAAF** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JÜRGEN KROPP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Kas Koster - kastelein met doldrieste ambities

Judith - zijn dochter, die hem in het gareel tracht te houden

Peter Snijders - voormalige losbol, voorheen geliefde van Judith

Mandersmit - nog burgemeester van Dommelhorst

Moeke Moors - nog bezitster van een winkel, maar niet meer helemaal van haar geestelijke vermogens

Wanda Buskens - van Kas z'n leeftijd en fervente fan van Ronald Ronaldi

Roxy Diekman - journaliste met een fijne neus voor bedrog

Bram Verstraten - dorstige rechterhand van Kas, geen schijnwerper.

DECOR:

De situatie wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de linker korte kant voren de afsluitbare deur van de bezem-kamer. In de linker kant achter, afsluitbare deur van het toilet. In de korte kant rechts, overwegend voren, deur naar de gastenkamers. In de brede achterwand, overwegend links, deur gevormd door twee scharnierende helften, zogenaamde klapdeur, die naar de eigenlijke cafélokaliteit voert. In de achterwand helemaal rechts, deur die toegang geeft tot de toneelzaal en die pas in het laatste bedrijf benut wordt. De speelruimte is de achterzaal of het vergaderlokaal van het café en dient desbetreffend aangekleed te zijn.

EERSTE BEDRIJF

Meerdere tafeltjes zijn in het midden van de bühne tegen elkaar geschoven, daaromheen diverse stoelen; op de tafels diverse lege en halfvolle glazen, gevulde asbakken etc.; zo te zien heeft net nog een heel gezelschap bij elkaar gezeten; nu zitten er alleen nog Kas en Bram, terwijl de burgemeester opstaat en via de klapdeur afgaat.

Burg.: ...niet denken dat jij in deze iets te vertellen hebt! (*woedend tot Kas*) En dit zeg ik je: nóg ben ik hier de burgemeester! (*af*)

Kas: (*hem naroevend*) Nog wel ja! (*weer gewoon*) Maar gelukkig niet lang meer! We weten onderhand wel waar we met 't beleid van die hufter aan toe zijn. Als die 't hier nog langer voor 't zeggen heeft, kunnen we binnenkort het hele jaar door winterslaap houden.

Bram: Zou nog niet eens zo gek zijn.

Kas: O ja, jou zou dat wel van pas komen. Maar er zijn toevallig ook nog mensen die wél willen werken!

Bram: (*opstuivend*) Hé zeg, wil je daar soms mee insinueren dat ik niet wil werken?

Kas: Precies, dat wil ik.

Bram: (*wil flink tegenspreken*) Maar dat... dat... (*de waarheid inziende*) Nou ja, je zou wel eens gelijk kunnen hebben... 't zal in elk geval nooit m'n hobby worden!

Kas: Zie je wel, ik heb altijd gelijk!

Bram: Nou nou.

Kas: Waar 't die kwestie van 't toerisme betreft heb ik óók gelijk!

Bram: Zal ik niet ontkennen. Voor mensen, die zich niets beters kunnen voorstellen dan werken, zal 't in deze plaats inderdaad 'n beetje te rustig toegaan.

Kas: 'n Beetje te rustig zeg je? 'n Kerkhof is er 't reinste pretpark tegen!

Bram: Man, hou op! Stel dat alle mensen zo verzot op werken zouden zijn als jij!

Kas: Eens kijken hoe 't er op de wereld zou toegaan zonder zulke zotten!

Bram: In elk geval 'n stuk gemoedelijker, met veel minder hartinfarcten en dus 'n flink stuk gezonder.

Kas: O zo. En stel nu eens, dat alle mensen gezond zouden wezen, waar zouden dan de chirurgen en artsen van moeten leven, de apothekers en pillendraaiers?

Bram: Wat mij betreft mogen ze alle pillen afschaffen. (*heft z'n glas*) Ik heb m'n eigen medicijn. Gezondheid! (*drinkt*)

Kas: En ik zal de laatste zijn om je die medicijn te onthouden Bram. Maar al zuip je nog zoveel, van jou alleen kan ik niet leven man!

Bram: Wat heet hier alleen? De anderen hebben zich vanavond toch ook niet laten kennen, dacht ik zo.

Kas: Weet ik wel. Maar ik kan de zaak niet draaiende houden op die paar mensen. De ouderen uit dit nest zitten de hele dag op hun luie gat voor de teevee en de jongeren...

Bram: *(lachend onderbrekend)* ...zoals ik, die blijven braaf komen.

Kas: Nee Bram, ik kan er echt niet om lachen. Als ik de tent hier gezond overeind moet houden, kan dat alleen maar als de zaak floreert!

Bram: Zoals de smidse in m'n kop zeker, als ik 's morgens opsta.

Kas: Als je niets anders kunt dan wat stomme klets verkopen, mag je opdonderen!

Bram: Gossie man, lig toch niet te ouwehoeren. Kan ik er wat aan doen dat de mensen niet genoeg zuipen! Ik doe in elk geval m'n best.

Kas: 't Gaat me niet alleen om 't drinken.

Bram: O nee?

Kas: Zeker niet man! Als dát m'n grootste zorg was, zou ik net zo'n belabberde burgemeester zijn als die Mandersmit.

Bram: Hoezo? Die wil immers helemaal niet dat de mensen drinken.

Kas: Logisch, als je zelf geen kroeg hebt. Maar wat hij wél heeft, is 'n boerderij met 'n aantal kamers voor gasten.

Bram: Weet ik. Staat op zo'n bordje bij de ingang: logeren op de boerderij.

Kas: Zie je, en dat is nu net wat hij wil. Elk jaar 'n paar families met wat kinderen en 'n paar alternatief getinten, wier hoogste goed 't is hem te mogen helpen bij 't melken. Dat is hem voldoende. En verder geen opwinding en vooral niet méér mensen het dorp inhalen dan hijzelf bergen kan.

Bram: Je bedoelt dus...

Kas: Jazeker bedoel ik dat. Onze burgemeester denkt alleen maar aan z'n eigen voordeel en al 't andere interesseert 'm geen biet.

Bram: Weet je, als dat werkelijk zo is, wordt 't de hoogste tijd dat jij als burgemeester gaat optreden. Jij zult beslist niet alleen maar aan "zijn" voordeel denken.

Kas: *(gemelijk)* Hoe meer drank jij in je lijf hebt, hoe spitsjer je opmerkingen worden Bram. Maar ondertussen weet jij beter dan geen ander, dat 't mij steeds om 't welzijn van heel Dommelhorst te doen is. Alleen als 't onze plaats in z'n totaliteit goed gaat...

Bram: ...gaat 't jou ook voor de wind, nietwaar?

Kas: Niet alleen mij Bram! Dan hebben we daar toch allemaal profijt van! Jij net zo goed! *(schuift de fles jonge klare naar 'm toe)* Hier, neem nog 'n borrel en probeer de zaak eens wat meer serieus te benaderen. Laat je hersens eens 'n beetje werken en vertel me dan wat we kunnen

doen om onze woonplaats in een opwaartse spiraal te krijgen, dan ben je 'n vent!

Bram: *(heeft al geschonken)* Tjonge zeg, bij zo'n opdracht moet ik m'n hersens wel flink inspannen. *(drinkt)* En hoe harder ik ze laat werken, hoe meer ik moet smeren! *(grijpt weer naar de fles)* En dan ook nog in 'n spiraal? 'n Opwaartse zelfs, zei je?

Judith: *(op via klapdeur)* Zo, binnen heb ik 't allemaal aan de kant. *(op tafel doelend)* O nee, en moet je hier die troep nog zien staan! Maar dat ruimen jullie dan toch maar mooi zelf op! *(tot Kas)* En, hoe is 't afgelopen vader? Is 't je gelukt ze weer allemaal tegen je in 't harnas te jagen?

Bram: Allemaal en helemaal! Hihih!

Kas: Werd de hoogste tijd, dat die eens de waarheid verteld kregen!

Judith: *(nuchter)* Heb anders niets van 'n vertelseltje meegekregen. Hoorde aan de andere kant alleen maar brullen en schreeuwen, zodat de glazen ervan stonden te rinkelen. En als je je geliefde conversatietoon op deze wijze blijft hanteren, zul je nooit burgemeester worden!

Kas: Dan zou je toch tevreden mogen zijn. Je hebt schijnbaar meer met die Mandersmit op dan met je eigen vader.

Judith: Die houdt er tenminste niet zulke rare ideeën op na! Jij met je toerisme!

Kas: Vraag me af wat daar zo raar aan is. Venetië, Rio de Janeiro en de Costa del Sol, om er maar 'n paar te noemen, leven van niets anders dan de mensen die ze naar zich toe weten te lokken, en lang niet slecht!

Judith: Maar we zijn hier niet aan de Costa en ook niet in Venetië of Rio, en strand en carnaval hebben we hier net zo min! Wat we wél hebben zijn groene weiden en bossen, te vertalen in vredige rust, en zo dient 't te blijven ook!

Kas: En dat moet nu mijn dochter voorstellen! Uit jou zal nooit 'n rasechte kasteleïnse worden!

Judith: 'n Rasechte kasteleïnse? O zo. En wat mag dat dan wel voor 'n bijzonder schepsel zijn?

Kas: Dat is er eentje, die leven in de brouwerij brengt, die blij is als de tap lopen blijft en de mensen vrolijk zijn en er gefeest wordt!

Judith: Drinken en tjingtararaboem tot diep in de nacht, dat bedoel je! En de sigaretten opvreten, net als moeder, nietwaar!

Kas: Laat je moeder er alsjeblijft buiten, die was ziek.

Judith: O ja, dat is ze geworden, hier in deze tent. Omdat ze precies gedaan heeft wat jij propageert! Als 'n rasechte kasteleïnse, weet je! Maar mij krijg je niet zo gek! Dank je feestelijk! Gelukkig hebben we

hier geen strand en geen carnaval en soortgelijke zaken. Die dingen kunnen we hier missen als buikpijn! Het laat zich hier ook best leven zonder al die tjingtararaboem waarop jij zo zit te vlassen! (*af via klapdeur*) Zo, en nu ga ik slapen. Welterusten!

Kas: (*schenkt zich 'n borrel*) Zo gaat dat nu Bram. Wees maar blij dat jij geen kinderen hebt!

Bram: (*schenkt zichzelf ook weer, drinkt*) Och, zo zou ik dat niet willen zien... (*peinzend*) Soms kunnen kinderen je ook wel eens op 'n goed idee brengen.

Kas: Het enige idee waarop Judith me soms brengt, is: de hele tent met planken dicht te spijkeren.

Bram: Weet je Kas, in jouw plaats had ik dat ook al lang gedaan.

Kas: Jij ja! Maar ik niet! Ik ben kastelein en mijn vader was kastelein en mijn grootvader ook! En als ik 'n zoon had gehad, zou die ook kastelein zijn geworden, dat mag je me geloven!

Bram: Zeker. Maar je hebt geen zoon, alleen maar 'n dochter.

Kas: Och, Judith, die zal ook nog wel wijzer worden. Is nog niet over het verlies van haar moeder heen.

Bram: Nou ja, gelijk heeft ze natuurlijk wel 'n beetje, ik bedoel, met die rokerij en zo.

Kas: Nonsens! Ik rook toch ook! En mankeert me wat? Als iemand 't krijgen moet, krijgt hij 't! De een rookt en zuipt z'n hele leven lang en wordt tachtig en de ander leeft als 'n monnik en heeft de ziekte al met dertig in z'n lijf, of knalt met 'n motor tegen 'n boom. Mijn grootvader heeft gerookt als 'n schoorsteen en is vierentachtig geworden!

Bram: Ja ja, maar wie weet wat voor 'n leeftijd hij gehaald zou hebben als hij niét gerookt had.

Kas: (*geïrriteerd*) Honderdtwintig misschien! Dan zou hij nu nóg hier zitten en jou de jonge klare onder je neus wegkapen, want hij kon er ook iets van.

Bram: (*grijpt de fles, schenkt*) Ja ja, ik heb 'm nog meegemaakt in z'n laatste jaren. Maar eh, als ik eerlijk ben, zou ik toch liever met je grootvader te doen hebben, dan met je dochter... (*peinzend*) alhoewel ze iemand toch op 'n goede gedachte kan brengen.

Kas: Ja ja, dat zei je net ook al.

Bram: (*peinzend*) Ik zit zo maar wat te denken.

Kas: Met jouw denken schiet ik anders ook niet veel op. En ik heb trouwens ook geen zin meer. Morgen komt 'n nieuwe dag en dan zien we wel weer verder. Nu wordt 't toch niets meer.

Bram: Zeg dat niet Kas, zeg dat niet. Als ik zo eens bedenk wat je dochter...

Kas: En als ik bedenk op hoeveel bier en jonge klare ik jou vanavond al

getraceerd heb...

Bram: Nu ga je toch weer niet meteen de kuren krijgen, omdat je dochter me op 'n idee gebracht heeft? Ik bedoel, ze heeft gelijk als ze beweert dat we hier niet in Venetië zijn.

Kas: (*honend*) Klopt helemaal. Hoe je dat zo vlug ontdekt hebt zeg!

Bram: En in Copacabana zijn we ook niet.

Kas: (*ironisch*) Bingo! En met optellen waar we overal niet zijn, kunnen we gemakkelijk de hele nacht stukslaan. In Tenerife zijn we immers ook niet, net zo min als in Rio de Janeiro.

Bram: Nee, maar daar hebben ze het ook!

Kas: Wat hebben ze daar?

Bram: Carnaval! Precies als in Venetië en weet ik waar niet nog overal meer.

Kas: Interessant!

Bram: Dat dacht ik toch! En ik vertel je, dat ook in óns land op heel wat plaatsen carnaval gevierd wordt. Al zijn we hier in Dommelhorst natuurlijk nog niet zover.

Kas: Wat bedoel je met "nog niet zover"?

Bram: Gewoon, dat we hier nog geen carnaval hebben.

Kas: Dat heeft er nog aan gemankeerd zeg!

Bram: Precies Kas, zo is 't! Dat mankeert!

Kas: Carnaval?

Bram: Carnaval!

Kas: Hier in Dommelhorst?

Bram: (*laconiek*) Waar anders?

Kas: (*met vinger tegen z'n hoofd tikkend*) Ja, waar anders!

Bram: Zie je wel, nu heb je 't begrepen! 'n Idee van jouw dochter Kas! Dat is toch grandioos!

Kas: Zeg eens Bram, voel je je niet goed soms? Hier geen tjingtararaboem heeft ze gezegd en geen carnaval!

Bram: Luister jochie, dat is haar mening, geboren uit haar tegenwoordige geestesgesteldheid. Maar vanuit haar normale onderbewustzijn heeft ze ons een andere boodschap gestuurd en daaruit kan een gevoelig denker als ik destilleren, dat we hier juist wel voor tjingtararaboem moeten gaan zorgen.

Kas: En jij hebt het lef jezelf zomaar te bestempelen als een gevoelig denker? Jij durft zeg! Weet je wat jij had moeten worden Bram? Politicus!

Bram: O nee zeg, dankjewel! Mij is 't al meer dan voldoende als ik jou moet helpen er een te worden.

Kas: Ja ja, maar dan toch zeker niet op deze manier manneke! Of moet ik mijn verkiezingscampagne soms voeren onder het motto: "Carnaval

verschafft meer arbeidsplaatsen", of met het opschrift "Kas Koster maakt tjingtararaboem"!?

Bram: Klinkt niet eens zo slecht. Dat is toch wat de mensen willen, zei je zonet. Vermaak en vrolijkheid!

Kas: Vrolijkheid, altijd maar vrolijkheid! Ik weet 't. Maar als je tegelijkertijd denkt aan alle ellende op de wereld...

Bram: Ja zeg, wil je nu toeristen in Dommelhorst of niet?

Kas: Zeker, dat wel, maar...

Bram: In dat geval bestaan er geen maar 's. Toeristen willen alleen maar vrolijkheid en absoluut geen ellende.

Kas: Oké, maar dan toch zeker ook niet dat stomme narrengedoe met tetée tetée tetée en zo! Moet je mij niet mee aankomen. Ik ben nu eenmaal geen carnavalist! Moet ik absoluut niets van hebben!

Bram: Maar dan ben jij toch juist de meest geschikte man voor zoiets!

Kas: Ben ik niet!

Bram: Ben je wel Kas! Kijk toch eens naar de plaatsen waar echt carnaval gevierd wordt! Voor hen, die 't allemaal organiseren, is 't werkelijk een dooernstige aangelegenheid! En doorgaans zijn 't ook nog mensen met geen greintje gevoel voor humor.

Kas: (*ongelovig*) Je meent 't toch niet?

Bram: Echt waar jongen, wat ik je vertel! Maar de mensen, die toekijken, beleven er wel degelijk plezier aan. En dat zijn er honderdduizenden

Kas: Honderdduizenden? Hier bij ons in Dommelhorst?

Bram: Wacht maar eens af. We moeten alvast eens beginnen met het oprichten van 'n carnavalsvereniging, want zonder kan 't echt niet. Wat had je bijvoorbeeld gedacht van eh, (*denkend*) KKC: Kas Koster's Carnavalsvereniging?

Kas: (*aarzelend, bedenkelijk*) Och nee Bram, nee.

Bram: Och ja Kas, ja!

Kas: Kom nou jongen. Voor zoiets heb je elf man nodig, geloof ik, en zoveel getikten vind je hier nooit!

Bram: Twee hebben we er anders al.

Kas: O ja? Wie dan?

Bram: Jij en ik. (*achter de bühne wordt op de cafédeur geklopt*)

Kas: (*af via klapdeur*) Wie mag dat dan nu nog zijn, zo midden in de nacht?

Bram: (*in zichzelf*) Wie weet, misschien wel de derde idioot. (*schenkt vlug 'n borrel*) Maar hopelijk niet nóg iemand die verzot is op jonge klare. (*in één teug achterover, schenkt vlug 'n nieuwe, wil net drinken, als Kas weer opkomt via klapdeur*)

Kas: Dat hou je toch niet voor mogelijk!

Peter: (*krijgt de klapdeur tegen z'n kop, neus vasthoudend*) Auwa! Dat

hou je toch niet voor mogelijk!

Bram: *(verslikt zich in z'n jonkie)* Peter! Wie zou dat nu voor mogelijk hebben gehouden!

Peter: *(met hand aan neus)* Vol op de neus!

Kas: Spijt me. Laat er maar vlug 'n jonkie onder glijden.

Bram: *(fles vasthoudend)* Zie je nu, wel degelijk iemand die 't op mijn jonge voorzien heeft.

Peter: Nee, liever niet. Laat maar.

Bram: Dat is verstandig. *(schenkt zelf weer en drinkt)*

Kas: *(tot Peter)* Nu vertel me eerst eens wat jou op dit onzalige uur hier naar toe heeft gebracht? Ik moet zeggen, dat je nogal lef hebt. Had nooit gedacht dat je 't nog ooit zou wagen hier naar toe te komen.

Peter: Heb ook lang genoeg op de loer gelegen en gewacht tot ik het licht op de kamer van Judith eerst aan- en daarna weer uit zag gaan. Ze slaapt toch zeker, neem ik aan?

Kas: Of ze slaapt, weet ik niet, maar te bed gegaan is ze in elk geval wel.

Peter: Nou, dan is ze in dat opzicht tenminste nog niet veranderd.

Kas: Nee, beslist niet. Maar jij daarom des te meer. Had je haast niet teruggekend.

Bram: Ik ook niet. Toen je wegging zag je d'r nog uit als 'n landloper. Sorry hoor.

Kas: Hoe lang is dat al niet geleden?

Peter: Drie jaar, zeven maanden, twee weken en drie dagen.

Kas: Man, zo precies wilde ik 't niet eens weten.

Bram: En wat heb je al die tijd uitgevreten?

Peter: Uitgevreten, zoals vroeger, heb ik helemaal niets meer. Toen ik afnokte, ben ik in de stad eerst een poosje flink aan 't boemelen geslagen.

Bram: Op de oude voet verder gegaan, bedoel je.

Peter: *(bitter)* Zeg dat wel. En als ik zo was doorgegaan, had ik al lang onder de groene zoden gelegen. Maar goed, na veertien dagen was ik er zo slecht aan toe, dat ik me voor 't eerst in m'n leven heb afgevraagd: Peter Snijders, wat wil je nu eigenlijk? Samen met andere zwervers als 'n clochard leven, of wil je niet toch eens proberen je draai te vinden.

Kas: Nou, zo te zien denk ik, dat dat laatste vrij aardig gelukt is.

Peter: Ik wil 't in elk geval hopen. Eerst heb ik m'n diploma's gehaald en nu ben ik er klaar voor om op mezelf te beginnen.

Kas: Heb altijd wel geweten dat 't je zou lukken.

Peter: Weet ik. Jij was de enige die in mij geloofde... Judith helaas niet... Hoe maakt ze 't zoal?

Kas: Komt met zichzelf en de wereld om haar heen niet meer klaar. Ook

niet vanwege de dood van haar moeder.

Peter: Ja. ik heb 't gehoord, dat van jouw Leentje. Triest. Spijt me echt voor je Kas.

Kas: Och, misschien is 't wel beter zo.

Peter: En eh, heeft Judith, ik bedoel, heeft ze sinds ik weg ben soms eh...

Kas: Of ze iemand anders heeft, bedoel je? Nee, heeft ze niet. Maar eh, zeg eens, je hebt me nog steeds niet verraden wat je hier bij ons komt zoeken. Je denkt toch zeker niet dat Judith nog eens met je...

Peter: Nee nee!

Bram: Och, kom nou! Geef maar rustig toe dat je nog steeds verliefd op d'r bent!

Peter: Maar nee, dat wil zeggen eh, natuurlijk wel! Maar zij vanzelfsprekend niet meer op mij.

Kas: Dat mag je wel zeggen!

Peter: Maar eh, ik heb gehoord dat de oude Moors haar zaak wil verkopen.

Kas: Moeke Moors? Ja, dat wil ze al sinds twee jaar, maar ze komt er telkens weer op terug.

Bram: In weerwil van 't feit, dat 't zaakje praktisch niets meer voorstelt.

Kas: Logisch, omdat in deze plaats geen animo meer is. Daar heb je 't toch alweer! Maar als we genoeg mensen naar Dommel-horst konden lokken, zou je ook aan zo'n winkel nog 'n aardige boterham hebben.

Bram: Maar dat geldt dan toch beslist niet meer voor Moeke Moors, want daar is ze veel te oud voor.

Peter: Zij misschien wel, maar ik niet. En kijk jongens, dat is nu net wat ik wil: de zaak overnemen en er nieuw leven inblazen.

Bram: *(tot Kas)* Volgens mij is hij de derde getikte.

Peter: Dat ik 'n beetje getikt ben, mag waar zijn, maar hoezo derde? En wie zijn dan de andere twee?

Bram: Kas en ik.

Peter: Willen jullie ook 'n zaak kopen?

Kas: Alsjeblieft niet, aan deze heb ik al meer dan genoeg!

Bram: *(tot Peter)* Weet je, hij wil burgemeester worden, in de hoop de tent hier dan weer volop aan 't draaien te krijgen.

Kas: Begin je nu alweer, halve gare! Laat je niets wijsmaken Peter. Maar kijk, je weet zelf ook goed, dat deze plaats op sterven na dood is. De paar neringdoenden die we nog hebben, staan zo te zeggen voor 't bankroet en daarop maak ik geen uitzondering. En onze burgemeester blijft nog steeds vasthouden aan het bescheiden toerisme, waarmee alleen hij gebaat is. En voor de rest: zachtjesaan breekt 't lijntje niet. Maar op deze wijze gaan we steeds verder achteruit en nu had ik bij

mezelf gedacht dat we eh...

Bram: En nu hadden "wij" zo gedacht: we gaan Venetië concurrentie aandoen.

Peter: (*ironisch*) O zo. En waarom niet Londen of New York?

Bram: Omdat die geen carnaval kennen.

Kas: En als we Bram mogen geloven, is Dommelhorst binnen de kortste keren een van de grootste carnavalsmetropolen van de wereld.

Peter: En jullie denken dat dat functioneert?

Kas: Bram denkt dat, niet ik.

Peter: (*onzeker*) Carnaval in Dommelhorst? Ik weet niet... denk dat de mensen dan toch liever naar Venetië zullen gaan.

Kas: (*tot Bram*) Aha, hoor je 't ook eens van 'n ander.

Peter: Maar van de andere kant heb je natuurlijk gelijk. Hier zou echt iets moeten gebeuren en 't idee carnaval lijkt me niet eens zo gek. Maar ik vrees dat dat alleen niet genoeg is. Je moet ook 'n attractie hebben, 'n wedstrijd misschien, of weet ik veel.

Bram: Ah, misschien een groot jonge klare wedstrijdzuipen!

Kas: Staat de winnaar nu al vast.

Peter: Stomme klets. Met zoiets haal je alleen maar alcoholisten in huis en die kun je beter niet hebben.

Kas: Dat is waar. Heb je alleen maar narigheid van.

Peter: (*droog*) Welbedankt.

Kas: (*geschrokken tot Peter*) Och nee jongen, daarmee doelde ik toch niet op jou. Sorry!

Peter: (*toegeeflijk*) Och man, weet ik toch. Maar eh, wat wilde ik nu zeggen? O ja, wat je nodig hebt is 'n trekpleister, iets waar iedereen gelukkig mee is, laten we zeggen 'n stargast, of zo.

Bram: (*enthousiast*) 'n Stamgast! Precies, dat had ik ook al willen voorstellen (*ontdekt 't onthutst*) Hé. maar wacht even: ik ben hier toch zeker de stamgast.

Peter: Oelie. ik heb 't over 'n starrrgast. met 'n R! Zo eentje waar ze in drommen op af komen.

Bram: Aha, met 'n R, ja ja, (*nadenkend en dan met nadruk op elke R*) eh, Rudi Carell, Ronnie Tober, Rinus Michels, Richard Vira...

Peter: (*hem onderbrekend*) Hou op man, alsjeblijft! Zeg jij 's wat Kas.

Kas: (*nadenkend*) Is verrekte moeilijk... eh, Liz Taylor, Brigitte Bardot?

Peter: O nee zeg, in wat voor 'n wereld leef jij? De een is al proefgaten aan 't boren op 'n kerkhof en de ander loopt al maandenlang bejaardenhuizen te testen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto